

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Самборська Тетяна Леонідівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають Конституції України (є неконституційними), приписи пункту 10 частини першої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–V (далі – КПК України), частини восьмої статті 615 КПК України в редакції Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Закону України „Про електронні комунікації“ щодо підвищення ефективності досудового розслідування „за гарячими слідами“ та протидії кібератакам» від 15 березня 2022 року № 2137–IX (далі – Закон № 2137), частини першої статті 219 та пункту 20⁸ розділу XI „Перехідні положення“ КПК України в редакції Закону України „Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури“ від 08 грудня 2023 року № 3509–IX (далі – Закон № 3509), абзацу четвертого пункту 4, абзацу другого пункту 5, пункту 6 розділу I Закону № 3509.

Самборська Т.Л. вважає, що:

- пункт 10 частини першої статті 303 КПК України не відповідає приписам статей 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, шостій статті 55, статті 59, частинам першій, другій, третій статті 62, частині другій статті 63, частинам першій – третій статті 129 Конституції України;

- частина перша статті 219, пункт 20⁸ розділу XI „Перехідні положення“ КПК України в редакції Закону № 3509, а також абзац четвертий пункту 4, абзац другий пункту 5, пункт 6 розділу I Закону № 3509 не відповідають приписам статей 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, шостій статті 55, частині першій статті 58, статті 59, частині другій статті 63, частинам першій – третій статті 129 Конституції України;

- частина восьма статті 615 КПК України в редакції Закону № 2137 не відповідає приписам статей 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, шостій статті 55, частині першій статті 58, статті 59, частині другій статті 63, статті 64, частинам першій – третій статті 129 Конституції України.

Самборська Т.Л. твердить, що оспорювані приписи порушують її право на доступ до суду, право на захист, право не бути підданим кримінальному переслідуванню поза межами строків досудового розслідування, право на правову (правничу) допомогу, заборону звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод при прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів, принципи юридичної визначеності, незворотності дії законів у часі та презумпції невинуватості.